

er det sket; men det kan ikke være nogen Tilsidesættelse eller Krænkelse af Inspektionschefens Indstillingsret. Den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende, er jeg i al Almindelighed enig i, og jeg kan glæde det ærede Medlem og det høje Ting ogsaa med at oplyse, at allerede ved Forelæggelsen af dette Forslag oppe i Landstinget udtalte jeg: „Det er en nærliggende og selvgiven Forudsætning, at man herefter i højere Grad end hidtil vil lade denne nyoprettede Centralledelse have Indflydelse paa Besættelsen af de under Skovetaten hørende Bestillinger.“ Det er altsaa en Tanke, som jeg er særdeles fortrolig med. Naar det sker, er det altsaa ikke noget Brud med det, der er foregaaet, medens jeg har haft med disse Ting at gøre, men jeg ønsker, at det skal blive om muligt endnu mere afgørende, at det er Direktøren, der har Hovedindflydelsen paa Personalets Ansættelse.

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) og andre ærede Medlemmer talte for at henlægge Sorø Akademis Skovvæsen og Klitvæsenet under Direktoratet, og de to ærede Medlemmer, der have talt i Dag, have været inde paa det samme, men ganske vist ud fra modstaaende Betragtninger, idet de have fraraadet en saadan Sammendragen. Det har ikke været opportunt at tage dette Spørgsmaal op ved denne Lejlighed, og jeg fraraader meget indstændigt, at man gør Forsøg derpaa. Sorø Akademis Skovvæsen er jo noget for sig. Det har ingen særlig Hast med at ordne dette Forhold; det kan ske ad Aare, om nogle Aar, og det kan ske straks. Derimod er Spørgsmaalet om Klitvæsenets Henlæggelse under Direktoratet mere principielt, og jeg maa fraraade at rejse dette Spørgsmaal paa afgørende Maade ved denne Lejlighed. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg personlig tvivler om det heldige i at henlægge det under Direktoratet. Man kan nok sige, at der ikke er mere Forskel mellem Klitplantningsvæsenet og det jydsk Hedeskovbrug, end der er mellem dette sidste og Øskovbruget. Men her komme vi ind paa det, man kalder Bunkebevisteorien. Fordi det er let, naturligt eller i alt Fald muligt at bestyre to forskelligartede Skovbrugsvirksomheder, er det ikke sikkert, at det falder lige saa naturligt at tage et tredje endnu fjernere liggende ind under samme Styrelse. Jeg vil ikke paastaa, at dette Spørgsmaal ikke bør og ikke kan tages op til Overvejelse siden, men jeg finder ikke, at det for Tiden kan ordnes paa anden Maade, end at man holder

hver Virksomhed for sig. Men det er et Spørgsmaal, der altid kan rejses, og saa kunne vi se, om Forholdene til den Tid skulle være gunstigere for en Løsning i den Retning, som navnlig de ærede Medlemmer i Gaar ønskede.

Hovedpunktet i Forhandlingerne er Sammensætningen af Direktoratet, om den skal gaa i Retning af det, jeg har foreslaaet, nemlig med en Direktør, som jeg kaldte Overforstmaster, og ved Siden af ham eller under ham en Vicedirektør eller, som det hed i Forslaget, Forstmaster og dernæst en Forstsekretær, der navnlig skulde have det egentlige kontormæssige Arbejde under sig, eller om man skal gaa over til det, som foreligger her vedtaget af Landstinget, et Direktorat bestaaende af en Direktør, til hvis Bistand der er tilforordnet, om man saa vil kalde det, to Skovridere, der ere ansatte til Tjeneste i Direktoratet for et Tidsrum af indtil 5 Aar ad Gangen, og som derefter kunne faa Tjenestetiden forlænget eller gaa ud i Skoven, hvorfra de ere komne, hvis de have været Distriktsbestyrere, forinden de fik Ansættelse i Direktoratet. Spørgsmaalet er, om man skal vælge det ene eller det andet, om man skal vende tilbage til mit Forslag eller holde sig til Landstingets. Jeg ser ikke, at der er nogen principiel afgørende Forskel herimellem. Kærnen i Forslaget, som det foreligger her, er den direktionelle Ordning med en Direktør som den eneansvarlige. Om han har til sin Bistand to fastnomerede Embedsmænd eller to Skovridere, der ere ansatte paa Tid, og hvis Ansættelsestid kan forlænges alt efter de gjorte Erfaringer af personel eller anden Art, lægger jeg ikke overdreven Vægt paa. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar den forenkledede Administration, der opnaas efter Forslaget, har fæstnet sig, vil der opstaa Ønske om, at dette Forhold med de to Skovridere, der antages paa Tid, ændres, saa at det bliver et mere fast Forhold; jeg er tilbøjelig til at tro det, jeg kan ikke vide det, men jeg siger med Fortrøstning: den Tid den Sorg. Det, Landstinget har vedtaget, har den Fordel, det erkender jeg, at det ikke binder saa stærkt som det, jeg havde foreslaaet, og under Overgangen fra den nuværende Administrationsordning til den kommende kan det være ønskeligt at faa Lejlighed til at prøve det for derefter ad Aare at tage sit endelige Standpunkt til Spørgsmaalet om Bistanden for Direktøren.

Det ærede Medlem for Københavns